

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11Csp/95/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820201939
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:8820201939.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v spore žalobkyne: Z. M., H.. XX.XX.XXXX, C. K. XXX, XXX XX K. zastúpená: Centrom správnej pomoci Michalovce so sídlom Toplianska 2829/174, 071 01 Michalovce IČO: 51 169 428 proti žalovanému: Pohotovosť, s.r.o. so sídlom Pribinova 25 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, so sídlom Majerníková 3/A, 841 05 Bratislava o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 802100475 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 9.820 eur z titulu bezdôvodného obohatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v samostatnom uznesení.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vydania bezdôvodného obohatenia v sume 9820,-eur a určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Svoju žalobu odôvodnila tým, že žalobca ako spotrebiteľ, má právny záujem na určení, že zmluva o spotrebiteľskom úvere č.802100475 zo dňa 30.07.2010 na sumu 1.000,- € uzatvorenej so žalovaným je bezúročná a bez poplatkov. Jeho nároky sú odôvodnené aj s cieľom európskych smerníc na ochranu spotrebiteľa, ktorých zmyslom a cieľom je dosiahnuť stav, aby nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách spotrebiteľov nezaväzovali (najmä Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Pokiaľ ide o naliehavý právny záujem žalobca dáva do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MCdo 1/2009, dostupné na stránke: <<https://www.iustice.gov.sk/wfh.aspx?pR=h4/rssrsport.htm>> . Je nesporné, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinných v čase uzatvorenia zmluvy, na základe ktorej Žalovaný poskytol spotrebiteľský úver vo výške 1000,- €. Zmluva bola vopred pripravená v neprospech spotrebiteľa (Žalobcu). Žalovaný použil pri uzatváraní zmlúv predtlačenu formúlarovú štandardizovanú zmluvu, ktorých obsah bol Žalovaným vopred pripravený bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť jednotlivé zmluvné ustanovenia v dôsledku čoho bol Žalobca - spotrebiteľ, nútený podpísať celý obsah zmlúv, ako aj ostatné dodatky. So všeobecnými obchodnými podmienkami (VOP) nebol navrhovateľ v čase uzavretia zmlúv oboznámený, nečítal ich a teda mu nebol známy ich obsah, nakoľko mu neboli zo strany Žalovaného poskytnuté k prečítaniu, čo zakladá na nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V čase uzatvárania zmluvy a teda v čase podpísania zmluvných ustanovení spotrebiteľ (Žalobca), ako priemerný spotrebiteľ nepoznal, čo sú to

neprijateľné zmluvné podmienky a nevedel, že také niečo môže v zmluvách existovať. Zmluvy podpísal v dobrej viere, pretože veril, že žalovaný - spoločnosť Pohotovosť, s.r.o. - koná čestne a v súlade so zákonom. Žalobca bol vo finančnej tiesni a nemal veľa možnosti na požičanie finančných prostriedkov, pretože jeho príjem bol nízky. Žalobcovi boli zatajené neprijateľné zmluvné ustanovenia v zmluvách. Zmluvy sú v rozpore so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a v rozpore s Občianskym zákonníkom. Zmluvy neobsahujú údaje o výške, počte a termínoch splátok úrokov, istiny a iných poplatkov, RPMN a úroková sadzba je neprimerane vysoká až úžernícka. Tiež v zmluvách chýbajú údaje o konečnej splatnosti úveru. Na tomto základe by som rada poukázala na ustanovenie § 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov 250/2007, ktorý v ods. 5 cituje - proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem náležitosti podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1. Pokiaľ v zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia, tak ako tomu bolo v tomto prípade, uvedený nedostatok spôsobuje následok uvedený v § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. a spotrebiteľský úver sa posudzuje ako bezúročný a bez poplatkov. Ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) je definovaná v zákone č.264/2006, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č.258/2001 o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č.71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov a o zmene zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a v smernici Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 a smernici Rady 98/7/ES zo 16. februára 1998 ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru. Vzorec na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov je v prílohe uvedeného zákona. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady úveru pre klienta, ktoré obsahujú prvok úrokovej sadzby a prvok ostatných súvisiacich nákladov. Pod ostatnými súvisiacimi nákladmi sa rozumejú náklady na zisťovanie informácií, administratívu, prípravu dokumentov, záruky, poistenie úverov a podobne. RPMN je zavádzajúca a tým neplatná. Zo štatistik Národnej banky Slovenska vyplýva, že výška a RPMN bola v čase zatvorenia zmlúv v podstatne nižšej sume a tiež ročná úroková sadzba pre úvery so splatnosťou od 1 roka do 5 rokov bola tiež v podstatne nižšej miere vyjadrených v %. V zmluve je nesprávne vyjadrenie úrokovej sadzby respektíve nie je uvedená vôbec. Ďalší dôvod absolútnej neplatnosti, a to nedostatok vážnosti podľa § 37 Občianskeho zákonníka. Domáhanie sa neprijateľnej podmienky a z toho vyplývajúcej neplatnosti má oporu v zákone. Zmluva je vadná pre nespočetné množstvo neprijateľných zmluvných podmienok v rozpore so zákonom a prieči sa dobrým mravom a tak je zmluva neplatná. Spotrebiteľ má totiž právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami, ale zákon explicitne právo na plnenie priznáva právnickej osobe určenej na ochranu kolektívnych práv spotrebiteľov. Ide o transpozíčné ustanovenie vyššie citovaného §. Čo má za následok 439 Občianskeho zákonníka: Dávam súdu do pozornosti: § 37 Občiansky zákonník 1) Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. 2) Právny úkon, ktorého predmetom je plnenie nemožné, je neplatný. 3) Právny úkon nie je neplatný pre chyby v písaní a počítaní, ak je jeho význam nepochybný. § 39 Občiansky zákonník. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. § 52 Občiansky zákonník 1.)Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na

všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. § 53 ods. 1) a 2) Občianskeho zákonníka 1.) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. §54 ods. 1) a 2) Občianskeho zákonníka. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. § 153 ods. 3) Občiansky súdny poriadok Podľa § 153 ods. 4 O.s.p., ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedenie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia (§ 153 ods. 4 O.s.p.). Z prehľadu úhrad k spornej zmluve vyplýva, že žalobca si požičal čiastku 1.000,- € a uhradil čiastku 10.820,- €. Preplatenie istiny zo zmluvy vyššie uvedenej je 9.820,- EUR. Niet žiadnych pochybností o tom, že klamlivé zahmlievanie skutočnej ceny poskytovanej finančnej služby je v rozpore s dobrými mravmi. Zmluvu ako celok je možné považovať podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi za neplatnú.

2. Žalovaný so žalobou a tvrdeniami žalobkyne nesúhlasil. Bližšie sa vyjadril vo svojom písomnom vyjadrení.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, listinnými dôkazmi a to výpisom zo systému klientska zóna, zmluvou o úvere č. 802100475, dokladom-klientska zóna na čl. 16, písomnými vyjadreniami žalobkyne, žalovaného, výzvou žalovaného z 28.08.2013 a dokladmi na čl. 69,70, potvrdením z 30.06.2021.

4. Na základe uvedeného zistil nasledovný skutkový stav:

5. V danej právnej veci súd zistil, že žalobkyňa ako spotrebiteľ a žalovaný uzavreli dňa 30.07.2010 zmluvu č. 802100475 o úvere, ide o spotrebiteľský úver, kde sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver v sume 1000 eur a dlžník sa zaviazal zaplatiť veriteľovi túto sumu vrátiť v 12 mesačných splátkach vo výške 164 eur mesačne počnúc dňom 28.08.2016. V zmluve nie je uvedená úroková sadzba, RPMN, údaj o konečnej splatnosti, vzorec, predpoklady pre výpočet RPMN, priemerná RPMN a ani iné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch.

6. Podľa dokladu, výpisu z klientskej zóny vyplýva, že žalovaná uhradila spolu sumu 10820 eur, uvedené tvrdenie žalovaný nepoprel a ani nerozporoval.

7. Z výzvy žalovaného z 28.08.2013 vyplýva, že vyzýval žalobkyňu na úhradu dlhu zo zmluvy č. 802100475. dlh bol podľa neho 8550,03 eur.

8. Z vyjadrenia OU Vranov n/T, odboru živnostenského podnikania zo dňa 30.06.2021 vyplýva, že žalobkyňa nie a nikdy nebola zapísaná v živnostenskom registri.

9. Z písomných vyjadrení žalovaného vyplýva, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 30.7.2010 zmluvu o úvere č.802100475, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1.000,- Eur a žalobca sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené s úverom vo výške 968,- Eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku 1.968,- Eur (ďalej len „Zmluva“). Žalovaný posudzovanie žalobcu ako spotrebiteľa výslovne odmieta. Žalobcovi bol poskytnutý úver na účel zamestnania. Žalobca v zmluve o úvere uviedol a aj osobitne podpísal vyhlásenie, že poskytované peňažné prostriedky budú využité na tento účel (ďalej len „zmluva o úvere“). V zmysle § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských

úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) (časová verzia predpisu účinná v čase uzatvorenia zmluvy o úvere): „spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania,“ Ako už bolo uvedené vyššie, podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Dôležité teda je, na aký účel bol úver poskytnutý, a nie na aký účel povinný poskytnutý peňažné prostriedky v skutočnosti použil. Žalovaný v danom prípade pri poskytnutí úveru vychádzal z vyhlásení žalobcu, že ide o úver poskytnutý na výkon podnikania. Žalobca toto svoje vyhlásenie potvrdil svojím osobitným podpisom v zmluve o úvere. Taktiež Zákon o spotrebiteľských úveroch neustanovuje, že žiadateľ o úver v čase poskytnutia úveru na podnikanie, zamestnanie alebo povolanie, musí byť podnikateľom alebo zamestnaný. Preto pre právnu kvalifikáciu povahy poskytnutého úveru je úplne postačujúci prejav vôle uvedený v zmluve. Zákonodarca v zákone o spotrebiteľských úveroch upravil špeciálne prípady, keď záujemca o úver ešte nie je podnikateľom, ani zamestnaný, avšak má záujem využiť úver na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Rovnaký právny názor zaujal napríklad Okresný súd v Trebišove v uznesení zo dňa 25.11.2010, sp. zn. 6Er/699/2009-113. V prípade postavenia žalovaného treba akceptovať jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu s povinným vstupoval. Argumentácia oprávneného v tomto smere je napokon v plnom súlade s judikatúrou Európskeho súdneho dvora v oblasti práva na ochranu spotrebiteľa. Pri výklade pojmu spotrebiteľ je potrebné chrániť dobrú vieru druhej strany. Ak dodávateľ koná v dobrej viere, že druhá strana nie je spotrebiteľ, nemôže sa táto osoba dovolávať toho, že mala postavenie spotrebiteľa (ESD, C-464/01, vo veci Johann Gruber proti Bay Wa AG publikovaný o.i. v Švestka, J., Spáčil, J., Škárová, M., Hulmák, M. a kol. Občanský zákoník I. § 1 až 459. Komentár. 2. vydání. Praha : C. H. Beck, 2009, s. 468 - 469). Obdobne, pokiaľ spotrebiteľ predstiera, že je podnikateľom (alebo v tomto smere uvedie dodávateľa do omylu), je treba takúto obligáciu charakterizovať ako obchod, a nie spotrebiteľský záväzok, pretože je potrebné chrániť dodávateľovu dobrú vieru, pretože dobrá vieru je všeobecným princípom zmluvného práva (Bundesgerichtshof, SRN, 22.12.2004, VIII ZR 91/04 publikovaný o.i. v Eliáš, K. a kol.: Občanský zákoník. Velký akademický komentář. 1. svazek. § 1 - 487. Praha, Linde 2008, s. 324; Selucká, M. Ochrana spotřebitele v soukromém právu. 1. vydání. Praha : C. H. Beck 2008, s. 54). K žalobe o určenie neplatnosti / bezúčelnosti Zmluvy. Podľa Rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn.: 9Co/343/2013 „Nedostatok vážnosti prejavu vôle je daný tým, že sa zdanlivo prejavuje vôľa, ktorá v skutočnosti neexistuje a ak by aj existovala, tak v inej kvalite, než to ukazuje jej prejav. K takýmto prejavom vôle patria predovšetkým úkony urobené pri hre, zo žartu a podobne. Dôkazné bremeno, pokiaľ ide o nedostatok vážnosti prejavu vôle, zaťažuje toho, kto konal bez tohto predpokladu platnosti právneho úkonu.“ Žalobca svoju vôľu uzavrieť každú jednotlivú potvrdil svojím podpisom na Zmluvách. Skutočnosť, že Žalobca dodatočne usúdil, že Zmluvy sú pre neho subjektívne nevýhodné ešte nezakladá absolútnu neplatnosť právneho úkonu a nemožno ju kvalifikovať ako nedostatok vážnosti vôle. Žalovaný má za to, že v uzavretie Zmlúv nemalo v žiadnom prípade za následok nezákonné postihnutie jeho majetku a vlastníctva. Vážnosť vôle nie je možné zamieňať s ľahkovážnosťou spotrebiteľa. Niet pochýb o tom, že žalovaný je priemerným spotrebiteľom. Súdny dvor Európskej únie zadefinoval priemerného spotrebiteľa ako „v rozumnej miere pozorného a opatrného, bez nariadenia znaleckého posudku, či prieskumu verejnej mienky spotrebiteľov“ (z Rozsudku SDEÚ zo dňa 16.07.1998, sp. zn.: Gut Springenheide GmbH, Rudolf Tusky v. Oberkreisdirektor des Kreises Steinfurt - Amt für Lebensmittelüberwachung). V zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie bola táto definícia prenesená aj do sekundárneho práva Európskej únie, konkrétne do Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005, kde v bode 18. preambuly je stanovené, že „v súlade so zásadou proporcionality a z dôvodu umožnenia účinného uplatňovania zamýšľanej ochrany vzala táto smernica za kritérium priemerného spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, pri zohľadnení sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov“. V dôsledku uvedenej definície nemožno hovoriť o nedostatku vážnosti vôle na strane žalovaného, ktorý bol pri uzavieraní Zmluvy dobre informovaný avšak ľahostajný. Uvedenému konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu určením absolútnej neplatnosti Zmluvy. Nedostatok opatrnosti spotrebiteľa taktiež nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Žalobca poukazuje aj na Rozsudok Súdneho dvora zo dňa 12.01.2006, sp. zn.: C-361/04, vo veci Claude Ruiz - Picasso a ďalší v. OHIM, podľa ktorého „priemerný spotrebiteľ vykazuje najvyšší stupeň pozornosti vo chvíli, keď si pripravuje a realizuje svoj výber medzi rôznymi výrobkami dotknutej kategórie.“ Rozsudok Súdneho dvora „Freiburger Kommunalbauten“ (C-237/02), 1. apríla 2004: „Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či ...zmluvná podmienka... spĺňa požiadavky na to, aby mohla byť považovaná za nekalú v zmysle článku 3 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských

zmluvách.“ V zmysle predmetného rozhodnutia a právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa súd je oprávnený ex offio skúmať či spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné podmienky a v takom prípade ju vyhlásiť za neplatnú. Postup súdu, ktorým určil že Zmluva je neplatná ako celok by bol v rozpore s právnymi predpismi, pretože týmto postupom by inak došlo k porušeniu základného princípu záväzkového práva a to princípu pacta sunt servanda. Zákon č. 129/2010 Z. z. považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov v prípade, ak dôjde k naplneniu § 11 (1). Nakoľko nedošlo k naplneniu dôvodov, na ktoré napokon ani priamo žalovaný nepoukázal nemožno zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov. V Zmluve na prednej strane je uvedené nasledovné: „Veriteľ je oprávnený poskytnúť dlžníkovi úver v sume 1.000,- Eur a dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 968- Eur, t.j. celkovo zaplatiť čiastku 1.968,- Eur v 12 mesačných splátkach po 164,- Eur počnúc dňom 28.08.2010 na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru..“ Z uvedeného vyplýva, že nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Každá vyššie uvedená splátka je prednostne započítavaná na istinu, až potom na poplatok a úroky. Každý klient je o tom informovaný ústne. V tomto prípade klient nezaplatil ani len istinu poskytnutého úveru. Zákon si vyžaduje obligatórne uvedenie úrokov a iných poplatkov. Nikde nie je zvlášť ustanovené, prerozdelenie splátky. Navyše veriteľ ako jeden z mála používa takýto spôsob započítavania, a to v prospech dlžníka. Na základe uvedeného nemožno hovoriť o absencii i výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákon č. 129/2010 Z. z. jasne hovorí o bezúročnosti a bezpoplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v prípade RPMN, ktorá je uvedená nesprávne alebo absentuje. Nakoľko nebol naplnený ani jeden z uvedených prvkov nemožno považovať zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov. Rovnako nemožno hovoriť o uvádzaní do omylu, pretože dlžníkovi bol jasne vysvetlený rozdiel medzi RPMN v prípade ak si požiada o uplatnenie splátkového kalendára a nedodrží splátku tak ako sa uvádza na prednej strane zmluvy. Na základe uvedeného máme za to, že súd nesprávne posúdil predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú a bez poplatkov, nakoľko obsahuje všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch a teda všetky taxatívne náležitosti uvedené v zákone o spotrebiteľských úveroch, ktorých absencia má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru sa v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere nenapíňajú. Máme za to, že žalovaný si splnil všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis. Vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa § 1a ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie“) odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. Nariadenie definuje odplatu ako úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytovaní peňažných prostriedkov. Žalovaný je toho názoru, že úrok nie je odplatom pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale je odplatom, ktorá sa platí pri užívaní alebo v súvislosti s vrátením peňažných prostriedkov. V prípade úroku ide o plnenie, ktoré je dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy, ale nie je spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov z dôvodu, že je spojené s užívaním a vrátením peňažných prostriedkov a úrok nie je ani vyžadovaný pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale až po poskytnutí peňažných prostriedkov. Je teda zrejmé, že slovenské právo a slovenský zákonodarca poplatok za spracovanie zmluvy nielenže pripúšťa, ale aj výslovne uvádza. K vydaniu bezdôvodného obohatenia: V zmysle § 451 Občianskeho zákonníka: „kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj

majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Žalovaný uvádza, že je toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, ktorá nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. V zmysle ust. § 107 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“): „Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.“. Vedomosť o obsahu práva je ovládaná zásadou „neznalosť práva neospravedlňuje“. Znalosť práva sa nevyvrátiteľne predpokladá a inak tomu nemôže byť ani v prípade posudzovania jeho znalosti ako východiska pre vedomosť o bezdôvodnom obohatení. Vedomosť o tom, že zmluva o úvere neobsahuje údaje v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch, je potrebné viazať k okamihu podpisu zmluvy o úvere. Podpis subjektu predstavuje prejav súhlasu s písomným právnym úkonom. Ako prejav súhlasu teda logicky zahŕňa i prejav znalosti obsahu. K tretiemu bodu Krajský súd v Trenčíne uvádza toľko, že tým, že dlžník uhradza jednotlivé splátky úveru v jemu známej výške, je možné úsudok o okamihu zaplata sumy zodpovedajúcej istine vykonať na základe jednoduchého matematického výpočtu. Z uvedeného dôvodu sa dlžník musí dozvedieť o tom, že veriteľovi poukazuje platby nad rámec poskytnutej istiny súčasne s okamihom, kedy uhradí splátku ktorou je plnené nad poskytnutú istinu. Neakceptovanie vyššie uvedeného by malo za následok pripustenie porušenia zásady „neznalosť práva neospravedlňuje“ a zároveň pripustiť, že podpis písomnej zmluvy o úvere neznamena znalosť jej obsahu a pripustiť tiež i to, že subjekt vykonávajúci úhradu platby nevie, čo platí. Ohľadne otázky znalosti práva v zásade nemožno, túto znalosť, podrobiť skúmaniu z hľadiska skutočnej vedomosti, ale vždy je odpovedaná nevyvrátiteľnou právnou domnienkou, že znalosť práva je u každého daná. Pokiaľ sa s uvedeným princípom spojí i vyššie uvedená jednoznačnosť znalosti o obsahu zmluvy o úvere preukázaná jej podpisom a jednoznačnosť znalosti o vlastnom konaní, v tomto prípade o úhrade platby, nemožno prijať iný záver, ako ten, že vedomosť dlžníka o bezdôvodnom obohatení spočívajúcom v platbách na úroky a poplatky úveru, ktorý bol bezúročný a bez poplatkov v dôsledku sankcie zakotvanej v právnej úprave spotrebiteľských úverov, vzniká v zásade v okamihu platby dlžníka nad rámec poskytnutej istiny. Tento právny názor si súd osvojil i v prípade rozhodnutí sp. zn. 17Co/372/2015 zo dňa 27.04.2016 ako aj sp. zn. 17Co/315/2017 zo dňa 06.09.2017. Krajský súd v Trenčíne sa v zmysle svojho odôvodnenia nestotožňuje s rozhodnutiami súdov, ktoré sú založené na vzniku vedomosti o bezdôvodnom obohatení v okamihu porady žalobcu so svojim právnym zástupcom (advokátom). Úmyselnému bezdôvodnému obohateniu Žalovaný uvádza, že Občiansky zákonník podstatu úmyselného konania nevymedzuje a z toho dôvodu sa pri skúmaní úmyslu konania osoby vychádza z právnej úpravy zavinenia v trestnom práve. Zavinenie je budované na dvoch zložkách a to vedomostnej a vôľovej a podľa stupňa vôľovej zložky sa rozlišuje úmysel priamy a nepriamy. Na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného pri uzatváraní zmlúv o úvere, ale bolo by nutné, v každom jednotlivom prípade s poukazom na okolnosti uzatvorenia úverovej zmluvy preukázať, že žalovaný v čase uzatvorenia zmluvy a prijatia plnenia na základe tejto zmluvy skutočne vedel alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne obohacuje. Je potrebné zároveň poukázať na fakt, že nároky titulu z bezdôvodného obohatenia nie sú spotrebiteľským vzťahom a z toho dôvodu je prístup zohľadňujúci záujem slabšej strany nežiadúci, ale potrebné je zachovávať rovnosť strán. Žalovaný so žalobcom uzatvoril zmluvu o úvere, pričom veriteľ sa zaviazal, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky a dlžník sa zaviazal, že poskytnuté peňažné prostriedky veriteľovi vráti a zaplatí dohodnuté úroky. Žalovaný skutočne požadoval za poskytnutie peňažných prostriedkov odplatu vo forme úrokov za poskytnutý úver, keďže je to činnosť, ktorou sa žalovaný v čase uzatvorenia zmlúv o úvere zaoberal a na ktorú mal oprávnenie, nakoľko žalovaný mal v predmete podnikania aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, čo medzi stranami sporu sporné nebolo. Táto skutočnosť, avšak, nedokazuje úmysel žalovaného získať bezdôvodné obohatenie. Žalovaný v čase uzatvorenia zmlúv o úvere nemohol mať vedomosť, ani predpokladať to, že o niekoľko rokov neskôr môže byť predmetná zmluva o úvere posúdená ako zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá neobsahuje podstatné náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

10. Zástupkyňa žalobkyne vo veci uviedla, že zmluva, ktorú podpísala žalobkyňa ešte dňa 30.7.2010, čo je zmluva o úvere č. 802100475 na základe ktorej jej poskytol žalovaný 1.000 eur, úver 1.000,-eur, obsahuje neprijateľné podmienky. Jedno z takýchto hlavných bude z ich strany popretie toho, že žalovaný sa obhajuje, že sa jednalo nie o spotrebiteľský úver, ale o úver na zamestnanie, s ktorým vraj p. M. súhlasila, bola oboznámená. Na zmluve o úvere je to zamestnanie iba, ani neviem či zaškrtnuté

alebo krížik, žiadna špecifikácia, je tu uvedené rodné číslo p. M., takže podľa ich názoru, to nemôže byť zmluva na zamestnanie, pretože p. M. nebola ani podnikateľka, nie je uvedené IČO, ani nepracovala v slobodnom povolani alebo nejako inak. Čiže pochybuje o tom, že bola pracovníčkou Pohotovosti poučená o tom, čo znamená zamestnanie, pretože ani táto, čiže úver na zamestnanie, pretože ani táto zmluva o tom nehovorí. p. M. je dlhobnejšie invalidnou dôchodkyňou, teraz je už staršia, teda už myslíme na starobnom dôchodku, takže rozhodne, že by si chcela zakladať živnosť alebo malo by to tu byť špecifikované. Jednoznačne je, táto zmluva spotrebiteľská, S. M. je spotrebiteľkou a úver je spotrebiteľský. Na základe výpisu a tým, že by bol bezúročný a bez poplatkový, nebude vyrátavať všetky body neprijateľnosti zmluvných podmienok, ktoré sú vzadu, ale jedna vážna a dostačujúca chyba alebo nedostatok je neuvedené RPMN. Žalovaný sa obhajuje tým, že ako on si vykladá mieru nákladov, do ktorej nezahrňuje úroky. Jednoznačne aj podľa výkladu Národnej banky, náklady sú aj úroky, čiže aj úročenie a ďalšie náklady, ako poistenie a ďalšie náležitosti k tomu. Zmluva nemá uvedené RPMN, tak o jej výške ani zbytočne sa bude baviť, aj keď na základe požičaných 1.000 eur, vyšlo RPMN mne 299%, je to jasná úžera.

11. Uviedla ďalej, že p. M. mala predtým množstvo úverov od roku 2003. Dodávateľ, teda ako žalovaný, ako nebankovka, podľa ich názoru, dosť zneužíva neznalosť finančnej negramotnosti týchto ľudí, neposkytuje dostatočné oboznámenie so zmluvami, pretože, ako to máme v tom, súd to dostal v júni, že si požičiava z klientskej zóny, pani M. sa vyjadří, platí ako môže. Koľko uhradila je uvedené v klientskej zóne. Žalovaný vo svojej reakcii, nespochybnil práve túto výšku, ktorá ona podľa vlastných údajov zaplatila na základe tejto zmluvy č. zmluvy 802100475 úver 1.000 eur, celková dlžná suma 18.624,79 eur. Splatené je 10.820. Zmluva bola na 1.000 eur a je to stále takto vedené. Pozorne si prečítala aj reakciu žalovaného, kde ani slovom nespochybnujú tieto svoje vlastné údaje, že pani naozaj od nej toľko vyžadujú, stále vyžadujú a že už zaplatila 10.820 eur. Tuto ak by som citovala, že z ich vlastného stanoviska, tak RPMN spomínala, že: „žalovaný je toho názoru, že úrok nie je odporcom poskytnutý“, ako som sa mu už tiež venovala, žalovaný je mylného názoru, pretože majú stanovisko Národnej banky, čo všetko patrí do RPMN a v tomto prípade má byť uvedené. Ďalej spomína, že „právo na vydanie plnenia bezdôvodného obohatenia sa premlčí za 2 roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úrok obohatil.“ Tento jej úver ešte stále nie je ukončený, takže v podstate pani riešila to, aby prestala platiť a tieto údaje išli vlastne od nich samých, tak aj keby sme žiadali súd o aplikáciu 10-ročnej premlčacej doby, čo oni neskôr aj nižšie spomínajú, že sú proti tomu, že to nebol ich úmysel. Myslí si, že zakladať svoje podnikanie na vedomosti, že spotrebiteľ právo neovláda, lebo dosť tu argumentuje, že neznalosť práva neospravedlňuje, je minimálne v príkrom rozpore s dobrými mravmi. Totiž to naozaj neznalosť práva neospravedlňuje, ale oveľa viac podnikateľov, tých ktorí s peniazmi narábajúcich je veľa, ako spotrebiteľa. To je zase ich citácia : „z uvedeného dôvodu sa dlžník musí dozvedieť o tom, že veriteľovi poukazuje platby nad rámec poskytnutej istiny, súčasne s okamihom, kedy uhradí splátku, ktorou je plnené nad poskytovanú istinu. Pohotovosť praktizuje takúto dosť nekalú signál alebo zvolili si taký systém, že prekladajú jeden úver druhým a tí ľudia sú vlastne z tých peňazí v skutočnosti ani nedostávajú, len platia a platia a po 4 úverovej zmluve, strácajú prehľad, koľko platia, ako dlho platia a koľko ešte majú platiť. Čo je prípad aj tejto pani. Ďalej zase citácia z : „ v tomto prípade o úhrade platby, nemožno prijať iný záver, ako ten, že do vedomosti dlžníka o bezdôvodnom obohatení spočívajúcom v platbách na úroky a poplatky úveru, ktorý bol bezúročný a bez poplatkov, v dôsledku sankcie zakotvanej atď.“ By som skôr povedala takto, vytýkajú jej neznalosť, jej dobrú vôľu, že stále platila, ale myslím si že nie je prípustné, aby niekomu dochádzali peniaze na účet, čo oni v tomto prípade popierajú a prijímali ich bez toho, aby si uvedomovali, že na ne nemajú nárok, že tie platby sú už bezdôvodné. Takže to je prijatie platieb, ktoré nemajú opodstatnené v žiadnej zmluve a teda sú rozhodne bezdôvodným obohatením. Oni tam vlastne spomínajú svoju dobrú vieru, čo na základe toho, čo som už uviedla, o tej dobrej viere, nepredložili žiaden náležitý doklad, aby sme mohli uveriť, že naozaj konajú v dobrej viere, v tomto prípade p. M.. Ďalej konštatujú, že žalovaný skutočne požadoval za poskytnutie peňažných prostriedkov, odplatu vo forme úrokov za poskytnutý úver. Samozrejme, keď je zmluva v poriadku, platí právo na odmenu, aj na úrok, aj na všetko čo k tomu náleží, ale myslím si, že všetko musí byť v živote úmerné, aj táto výška sumy a to čo zaplatila. Bez ohľadu na to, či by to bolo na riešenie nejakého zamestnania, hoci nešpecifikujú to ani oni vo svojom stanovisku, ani zmluva to nešpecifikuje, je tam iba zaškrtnutý štvorček, že si berie úver na zamestnanie, nič bližšie. Keby tu bol právny zástupca, požadovala by som to vysvetlenie.

12. Uvedený spor súd takto právne posúdil:

13. Podľa ust. § 1 ods.2 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa ust. § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

15. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

16. Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>18) <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/vyhlasene_znenie.html> musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q)veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
r)výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
s)informácie o právach podľa § 15 <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/vyhlasene_znenie.html> a podmienky ich uplatnenia,
t)právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/vyhlasene_znenie.html>,
u)spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
v)informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
w)právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/vyhlasene_znenie.html>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
x)názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/vyhlasene_znenie.html>,
y)priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/vyhlasene_znenie.html> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

17. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú obsahuje dohodu o amortizácii istiny, je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľovi výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

18. Ak ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, podľa ktorej splátky spotrebiteľa nevedú k okamžitej zodpovedajúcej amortizácii celkovej výšky úveru, ale v období a za podmienok ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v inej zmluve sa použijú na vytvorenie kapitálu, je veriteľ povinný zrozumiteľne a stručne uviesť, či použitie takto vytvoreného kapitálu zaručuje splatenie celkovej výšky spotrebiteľského úveru čerpaného na jej základe.

19. Amortizačná tabuľka podľa odseku 3 uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť, a lehoty a podmienky ich úhrady vrátane rozpisu každej splátky s uvedením amortizácie istiny, úrokov vypočítaných na základe úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a prípadne i dodatočné náklady; ak úroková sadzba nie je fixná alebo sa dodatočné náklady podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť, amortizačná tabuľka zrozumiteľne a stručne uvádza, že údaje v nej uvedené budú platné len do najbližšej zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru alebo dodatočných nákladov v súlade so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona. Veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon. Veriteľ alebo finančný agent nesmie ponúkať spotrebiteľovi výber rozhodného práva k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorého zrejším cieľom je zbaviť spotrebiteľa práv, ktoré mu priznáva tento zákon.

20. Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a)zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/vyhlasene_znenie.html> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/vyhlasene_znenie.html>,
r) <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/vyhlasene_znenie.html> a y) <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/vyhlasene_znenie.html> a § 10 ods. 1 <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/vyhlasene_znenie.html>,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

21. Podľa § 451 ods. 1,2 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Podľa § 458 ods. 1 OZ musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

23. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

24. Podľa ust. § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverových zmlúv (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

26. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

27. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Podľa § 3 ods. 3 zákona NR SR č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

30. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

31. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatvárala žalovaná ako dodávateľ a žalobkyňa ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalovanou bez možnosti žalobkyne privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že by na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalobkyne ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

32. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

33. Zmluva uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

34. Podľa ustanovenia § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

35. Podľa ust. § 54 ods. 1,2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

36. Podľa aust. § 107 ods. 1,2 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

37. Podľa ust. § 100 ods. 1,2 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>>). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>>. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

38. Uzatvorená úverová zmluva od ktorej žalobca odvádza svoj nárok je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Súd na ňu aplikoval ustanovenia tohto zákona č. 129/2010 Z.z. a nie ustanovenia Obchodného zákonníka. Uzavretá úverová zmluva nie

je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona. Žalovaný je právnickou osobou, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytuje spotrebiteľské úvery a žalobca bol v daných prípadoch spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na výkon zamestnania, nakoľko kolonka podnikanie, zaškrtnutá nebola. Uvedené jednoznačne vyplýva z textu tlačiva samotnej zmluvy. Tvrdenia žalovaného sú preto v tomto smere bezpredmetné a nedôvodné. Navyše žalobkyňa preukázala listinnými dôkazmi, (listom Obvodného úradu odboru živnostenského podnikania) že nikdy živnosť nevykonávala, ani ju nevykonáva, je invalidnou dôchodkyňou.

39. Nakoľko zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z., musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre tento typ zmluvy podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.

40. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

41. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

42. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

43. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vydania bezdôvodné obohatenia vo výške 9.820 eur.

44. Súd po prejednaní veci zistil, že žaloba je z dôvodov pre ktoré bola podaná dôvodná. Žalobkyňa považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov a to z viacerých dôvodov, a to z dôvodu že zmluva neobsahuje úrokovú sadzbu, že neobsahuje údaje o výške, počte a termínoch splátok úrokov, istiny, iných poplatkov. V zmluve chýba údaj o RPMN, o priemernej RPMN, je nesporné že úrok je v rozpore s dobrými mravmi a je úžernický. V zmluve chýba údaj o konečnej splatnosti úveru, teda náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a preto je úver podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. bezúročný a bez poplatkov. Uvedené vyplýva nesporne zo samotnej zmluvy.

45. Súd preskúmaním spornej zmluvy zistil, že všetky žalobkyňou uvádzané údaje v zmluve chýbajú, dokonca aj iné. Všetky žalobkyňou uvádzané chýbajúce údaje spôsobujú v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť.

46. Na základe uvedeného preto súd žalobe čo do určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru ako dôvodnej vyhovel.

47. K otázke naliehavého právneho záujmu súd poukazuje, že žalobca sa môže v danom domáhať svojho práva aj bez preukázania naliehavého právneho záujmu, čo vyplýva z ustanovenia § 298 CSP. Takáto možnosť vyplýva priamo zo zákona.

48. Z tohto dôvodu, že žalobkyňa uhradila viac ako bola istina úveru, domáha sa aj vydania bezdôvodného obohatenia, teda toho o čo zaplatila viac ako mala, t.j. o 9.820 eur. Je nesporné a preukázané, že žalobkyňa zaplatila 10820 eur a istina úveru bola 1.000 eur. Teda zaplatila o 9.820 eur viac, ako mala.

49. Súd poukazuje, že výšku úhrad žalovaný nepoprel, nespochybnil a ani nerozporoval. V konaní nepreukázal, že by táto suma úhrad bola úhradou dlhu aj z iných zmlúv.

50. Súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v celom rozsahu. Po preskúmaní spornej zmluvy súd zistil, že všetky žalobkyňou uvádzane údaje v zmluve chýbajú, t.j. údaj o úrokovej sadzbe, zmluva neobsahuje údaje o výške, počte a termínoch splátok úrokov, istiny, iných poplatkov, RPMN a v zmluve chýba údaj o konečnej splatnosti úveru.

51. Taktiež po orientačnom prepočte súdu zrejme, že dohodnutá odmeny, či úrok je v rozpore s dobrými mravmi.

52. Súd mal v danej právnej veci za preukázané, že žalobca na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 1000 eur a žalovaná ako dlžníka sa zaviazala veriteľovi túto sumu vrátiť v 12 mesačných splátkach vo výške 164 eur, počnúc dňom 28.08.2010. Celková má podľa zmluvy dlžník vrátiť sumu 1968 eur. Ak zoberieme, že istina je 1000 eur, a celkovo má dlžník vrátiť sumu 1.968 eur ide o navýšenie skoro o 100%. Takýto úrok, alebo odmena, či bližšie nedefinovaný poplatok je jednoznačne a nepochybne úžernický a v rozpore s dobrými mravmi.

53. Súd túto dohodu o úrokoch po jej prehodnotení považoval za dohodou ktorá je jednoznačne v rozpore s dobrými mravmi ako aj s rozpore s ustanoveniami o spotrebiteľských zmluvách, pričom je možné hovoriť aj o úžere.

54. Občiansky zákonník a ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky možno pri peňažnej pôžičke dohodnúť úroky. Vyhláška č.87/1995 v § 1 a § 1a. stanovuje limit celkovej odplaty pri spotrebiteľskom úvere a čo je potrebné zahrnúť do odplaty. Uvedené ustanovenie stanovuje, že odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke. V danom prípade vzhľadom na výšku úrokovej sadzby a odplaty nie sú dodržané citované ustanovenia. Výška RPMN je zjavne nesprávna. Taktiež aj pri spotrebiteľskom úvere platia ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého nesmie byť výkon práva a povinnosti vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov v rozpore s dobrými mravmi. Neprimeranou, a teda odporujúcou dobrým mravom, je spravidla taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú v dobe ich dojednaní, a to stanovenú najmä s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úverov a pôžičiek.

55. Pri dojednávaní úrokov koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadnuť na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným

vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012, sp. zn. 5Cdo 26/2011).

56. Dobré mravy sa v súdnej praxi využívajú ako kritérium ktoré obmedzuje subjektívne práva. Pojem dobré mravy nie je definovaný v zákone. Ich obsah spočíva vo všeobecne platných normách morálky, pri ktorých je daný všeobecný záujem ich rešpektovania. Posúdenie konkrétneho obsahu pojmu dobré mravy patrí od prípadu k prípadu sudcovi. Zmyslom tohto ustanovenia je zamedziť výkon práva, ktoré je síce v súlade so zákonom, zodpovedná zákonu avšak odporuje dobrým mravom. V praxi sa stáva, že výkon práva je síce formálne v súlade so zákonom, ale jeho cieľom je dosiahnuť iný výsledok, než dotknutá právna norma vo všeobecnosti predpokladá. Následkom výkonu práva a povinnosti v rozpore s dobrými mravmi je neposkytnutie ochrany respektíve odopretie autoritatívneho rozhodnutia súdu potrebného na právneho vzťahu.

57. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

58. Pokiaľ ide o sumu 968 eur, podľa zmluvy má ísť o nejaký poplatok.

59. Podľa bodov 10, 11, 12 Všeobecných podmienok, dlžník sa zaväzuje uhradiť veriteľovi všetky náklady a výdaje vynaložené v súvislosti s jeho vyhľadaním pri zmene jeho adresy, ak dlžník na túto skutočnosť včas neupozorní mandátára. Dlžník uznáva dlžnú sumu vrátane poplatku v celej výške na základe tejto zmluva ak svoj dlh voči veriteľovi, čo do dôvodu aj výšky tak, ako je uvedené v tejto zmluve. Tretina poplatku predstavuje dohodnutý úrok a zvyšné dve tretiny zahŕňajú náklady na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Podľa zákona č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v platnom znení dlžník a ručiteľ súhlasí, že všetky informácie ako aj jeho osobné údaje, ktoré poskytol v súvislosti s touto zmluvou o úvere, alebo ktoré sú prístupné z verejných zdrojov, bude veriteľ spracúvať vo svojom informačnom systéme alebo, v prípade nesplnenia povinností dlžníka vrátiť dlžnú sumu vrátane príslušenstva a poplatkov riadne a včas, v informačných systémoch sprostredkovateľov veriteľa a advokátov, ktorí zastupujú prevádzkovateľa v súlade so zákonom č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, ktorí v mene veriteľa - spoločnosti POHOTOVOST, s.r.o., vymáhajú pohľadávky a/alebo vykonávajú ďalšie kroky v prípade, že zo strany dlžníka došlo k porušeniu zmluvných podmienok.

60. Čo sa týka nároku a zaplatenie poplatkov podľa citovaných ustanovení zmluvy vo výške 968 eur súd je tohto názoru, že tento nárok veriteľa nie je dôvodný. Žalovaný, veriteľ tieto nároky nijakým spôsobom súdu resp. ich dôvodnosť a výšku nepreukázal ani reálne vzniknuté náklady a ich zaslanie. Taktiež je nesporné, že suma poplatku vo výške 968 eur nemôže zodpovedať v žiadnom prípade ani minimálnym reálnym nákladom za nejaké činnosti. V zmluve nie je žiadaným spôsobom konkretizované o aké služby, činnosti sa jedná, či iné náklady. Za tieto náklady nie sú a neboli žalobkyni poskytnuté žiadne protislužby v materiálne stránke. Je to snaha veriteľa obísť zákon a obohatiť sa na úrok spotrebiteľa. Poplatok, tak ako bol dohodnutý je podľa súdu tiež v rozpore s dobrými mravmi. Veriteľ výšku a dôvodnosť poplatku ako je to vyššie uvedené ani nepreukázal. Neuniesol v tomto smere dôkazné bremeno. Keďže takáto dohoda bola zahrnutá vo vopred pripravenej formulárovej zmluve, ktorej znenie spotrebiteľ nemohol žiadaným spôsobom ovplyvniť ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, vopred a osobitne nedojednanú so spotrebiteľom a preto neplatnú. Navyše je evidentné, že poplatok bol bližšie konkretizovaný v Obchodných podmienkach, ktoré žalobkyňou podpísané neboli a teda nemôžeme v žiadnom prípade hovoriť o nejakej dohode medzi stranami sporu.

61. Súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami.

62. K otázke určenia bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru súd ohľadom rovnakých a podobných zmlúv uzavretých žalovaným súd poukazuje na to, že takýto názor bol vyslovený aj KS Prešov, rozhodnutia č. 5CoCsp/12/2020, 3Co/12/2021, 9CoCsp/17/2021, 5CoCsp/13/2020.

63. V zmysle § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

64. Vzhľadom na vyššie uvedené a citované zákonné ustanovenia považoval súd dohodu o odmene v predmetnej vyššie citovanej zmluve za absolútne neplatnú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko sa takéto dojednanie prieči dobrým mravom. Z neplatnej dohody nevzniká právo na plnenie. Veriteľ na toto plnenie, nemá právny nárok.

65. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

66. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

67. Taktiež je potrebné uviesť, že podľa rozhodnutia Súdneho dvora EÚ z 16. 11. 2010 práve vo veci POHOTOVOSTĚ, s.r.o. C-76/10, bolo rozhodnuté Súdny dvorom EÚ, že vnútroštátny súd má v každom štádiu konania vrátane výkonu rozhodnutia povinnosť aj bez návrhu posúdiť nekalé povahy sankcií (a nielen sankcií, ale akýchkoľvek zmluvných dojednaní) obsiahnutých v zmluve o úvere, ak má súd k tomuto účelu k dispozícii nevyhnutné informácie o právnom a skutkovom stave.

68. V bode 37 tohto rozhodnutia proti spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. je uvedené, že sa vychádza z účelu právnej úpravy Smernice číslo 93/13 a to že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah.

69. V bode 38 uvedeného rozhodnutia Súdneho dvora je jasne uvedené, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa záväzné, pričom ide o kogentné ustanovenia, ktoré nie je možné zmeniť. Ich cieľom je nastolenie formálnej rovnováhy vyplývajúcej zo zmluvy medzi právami a povinnosťami zmluvných strán a nahradiť ich skutočnou rovnováhou a zaviesť s nimi rovnosť medzi účastníkmi právneho vzťahu.

70. Ustanovenie § 53 ods. 4 OZ demonštratívne určuje, čo je možné vyhodnotiť ako neprijateľné zmluvné podmienky. Čo sa týka prípustnosti zmenky v spotrebiteľskom vzťahu demonštratívny výpočet nekalých

podmienok uvedených Občianskym zákonníkom je potrebné doplniť ustanovením § 4 ods. 6 zákona číslo 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného v čase uzavretia zmluvy o úvere, podľa ktorého v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom.

71. Súd by mal mať na zreteli základný účel konania - poskytnutie spravodlivej ochrany subjektívnym právam účastníkov (porov. spravodlivosť nad formálne znenie zákona, správa prezidenta SR o stave republiky z 18. 06. 2015). Ústavné články o súdnej ochrane čl. 46 a nasl., čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd spolu s občianskym súdnym poriadkom predstavujú všeobecné požiadavky spravodlivého procesu. Vzťah práva a spravodlivosti načrtol český Ústavný súd keď v jednom zo svojich nálezov uviedol: „súd musí nielen rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musí smerovať k spravodlivému výsledku. Právo musí byť predovšetkým nástrojom spravodlivosti, nielen súborom právnych predpisov ktoré sú mechanicky a formalisticky aplikované bez ohľadu na zmysel a účel toho, ktorého záujmu chráneného príslušnou normou“ (porovnaj nález Ústavného soudu ČR sp. zn. II. ÚS 222/07).

72. Súdny dvor zároveň judikoval, že existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ nedokáže poukázať na nekalú povahu zmluvnej podmienky (spojené prípady C-240 až C-244/98). Vyhodnotenie zmluvnej podmienky ako nečestnej nie je jednoduchá záležitosť. Smernica indikatívnym spôsobom vypočítava, čo všetko sa má pritom zohľadniť (posúdenie zmyslu posudzovanej klauzuly, posúdenie ostatných zmluvných podmienok, ich porovnanie s ostatnými zmluvami, vyhodnotenie všetkých okolností prípadu a ii; čl.4 ods.1 smernice).

73. Z dôvodu existujúceho nebezpečenstva, že priemerne obozretný spotrebiteľ to nedokáže, je práve zo strany súdneho dvora judikovaná nevyhnutnosť ex offio súdnej kontroly. Pokiaľ však už má vec sudca tzv. „na stole“ a preskúmava vec, tak podľa názoru súdu je povinný ex offio reagovať na nečestné konanie veriteľa a nečestné zmluvné podmienky a naplniť tak článok 6 smernice.

74. Je tiež dôležité poznamenať, že ide o základné konanie pred súdom (nachádza sa právo). Tým sú dané predpoklady na to, aby sa veriteľovi nepriznalo plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok. Postačí aplikovať princípy práva. Navyše tým, že súd v procese podľa nariadenia neprizná plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, nijako neobmedzí účinok, ktorý sleduje nariadenie. Proces podľa nariadenia je osobitným špecifickým konaním s posilnením zásady koncentrácie a odvolací súd si nemyslí, že by tvorca nariadenia vychádzal z premisy, že pri tomto druhu procesu neplatia závery judikatúry súdneho dvora k čl. 6 smernice.

75. Smernica 2005/29 o nekalých obchodných praktikách výslovne reguluje pôsobenie aj na vzťahy po zániku zmluvy. Podľa článku 3.1 táto smernica sa uplatňuje na nekalé obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom tak, ako sú ustanovené v článku 5, pred, počas a po uskutočnení obchodnej transakcie vo vzťahu k produktu. Účelom tejto smernice je prispieť k riadnemu fungovaniu vnútorného trhu a dosiahnuť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa aproximáciou zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o nekalých obchodných praktikách poškodzujúcich ekonomické záujmy spotrebiteľov.

76. V danom konaní bolo preukázané, že žalovaná zo sumy úveru 1.000 eur uhradila 10.820 eur, teda uhradila o 9820 eur viac ako mala. Keďže súd považoval úver za bezúročný a bez poplatkov, žalovaný je povinný vrátiť žalobkyni, dlžníkovi sumu toho o čo zaplatila viac ako mala, nakoľko na jeho strane došlo k bezdôvodnému obohateniu .

77. Na základe vykonaného dokazovania, tak ako je to vyššie uvedené preto súd považoval žalobu čo do vydania bezdôvodného obohatenia tiež za dôvodnú a vyhovel jej.

78. Súd poukazuje, že tvrdeniami žalovaného uvedenými v jeho vyjadrení a s jeho obranou sa nestotožňuje. Žalovaný výšku úhrad , ktoré žalobkyňa vykonala nerozporoval a preto túto skutočnosť súd v zmysle CSP považoval za nespornú.

79. Pokiaľ sa týka prípadného premlčania v danom prípade ide o vydanie bezdôvodného obohatenia. V prípade vydania bezdôvodného obohatenia u subjektívnej premlčacej doby je jej začiatok viazaný na

skutočnú, nie predpokladanú vedomosť oprávneného (spotrebiteľa) o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a o osobe, ktorá sa na jeho úkor obohatila. Slová „keď sa oprávnený dozvie“ je potrebné vykladať v tom zmysle, že oprávnená osoba musí nadobudnúť vedomosť o skutočnostiach uvedených v ustanovení § 107 ods. 1 OZ. Nie je možné len predpokladať, že by oprávnená osoba mohla skutkové okolnosti vedieť alebo že by sa to mohla dozvedieť alebo mala dozvedieť, ak by vynaložila potrebnú starostlivosť.

80. Ako bolo v danom prípade uvedené o tejto vedomosti sa žalobkyňa dozvedela pred podaním žaloby od zástupcu. Keďže žaloba bola podaná dňa 30.07.2020 bola podaná v dvojiročnej premlčacej lehote. Najneskôr je stanovená 10 ročná premlčacia lehota. Úverová zmluva je zo dňa 30.07.2010, úver mal byť splatený dňa 28.07.2011, (nepriamo to vyplýva zo zmluvy, konečná splatnosť tam nie je uvedená) žaloba bola podaná 30.07.2020. Súd mal za to, že ani 10-ročná premlčacia lehota neuplynula a nárok si žalobkyňa uplatnila včas.

81. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 67/2011 oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t.j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného, a to bez ohľadu na to, že sa o týchto skutočnostiach mohol dozvedieť aj skôr. Uvedený základný predpoklad je potvrdený v desiatkach rozhodnutí ďalších súdov, vrátane rozhodnutí Najvyššieho súdu SR a Najvyššieho súdu ČR (napríklad NS SR pod sp. zn. 2Cz 35/77 v spojení s uznesením ÚS SR pod sp. zn. III. ÚS 413/2013 [ ], NS ČR pod sp. zn. 30Cdo 4366/2007[ ], NS SR pod sp. zn. 5Cdo 121/2009, NS ČR pod sp. zn. 33 Odo 477/2001[ ]).

82. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

83. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

84. Žalobkyňa bola v súdnom konaní úspešná v celom rozsahu a preto jej súd priznal náhradu trov konania vo výške 100 %. O konkrétnej výške trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde vo Vranov a nad Topľou písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 SCP). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť (§ 365 CSP) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.